

Ob življenjskem jubileju Toneta Kebeta

Tovariša Kebeta smo povabili v našo sredino, da bi skupaj proslavili njegov rojstni dan, 60-letnico. Med nas je prišel v četrtek, 16. decembra. Pripravili smo mu kratek kulturni program. Tako smo sa mu hoteli zahvaliti za vse, kar jo storil za naš zavod.

Tovariš Kebe je znan partizanski borec. Tudi po vojni je nadaljeval z bojem za lepšo prihodnost naše domovine. Še posebno veliko pa je storil za razvoj in napredek našega zavoda. Pri nas je bil dolgoletni ravnatelj. Toda že prej je bil velik prijatelj slepih in s nam je rad priskočil na pomoč. Še danes pogosto pride med nas učence in se srečuje z učitelji. Rad se udeležuje naših športnih dnevo, ko prirejamo različne pohode v okolico Ljubljane. Veliko se pogovarja z nami in obuja spomine iz partizanskih dni.

Na proslavi je ravnatelj našega zavoda France Rožanc kratko orisal življenjsko pot slavljenca. Še posebno je poudaril njegov pogum med narodnoosvobodilnim bojem in njegov prispevek za razvoj in delo našega zavoda.

Tovarišu Kebetu smo nato zapeli in zaigrali in izročili skromno darilo, nato pa se je zahvalil za pozornost. »Še naprej bom ostal vaš prijatelj in vedno se bom rad odzval vašemu povabilu«.

Povedal nam je, v kakšnih težkih pogojih je včasih potekalo delo s slepimi in slabovidnimi. Takrat še ni bilo naše lepe šole, kot jo imamo zdaj. Primanjkovalo je učnih pripomočkov, pa tudi prostori za delo so bili majhni. Razveselil se je informacije, da na strehi naše šole raste nova telovadnica. Tam bomo imeli še večje možnosti za zdravo igro in razgibanje.

Ganjeni smo se poslovili od tovariša Kebeta in ga povabili, naj še pride med nas.

Spoštujemo ga kot človeka in ga imamo radi kot našega prijatelja.

Učenci 6. a razreda
Zavoda za slepo in slabovidno mladino

INVALIDI O DVOLETNEM DELU

Bogatejša skrb za člane

Na pobudo občinske konference SZDL Ljubljana je bil 4. 3. 1980 leta imenovan iniciativni odbor za ustanovitev društva invalidov naše občine. Na ustanovni občni zbor so vabili 1500 invalidov, pristopno izjavo je vrnilo 190, udeležilo pa se ga je 75 invalidov. Od 12. maja 1980. leta, ko je bilo ustanovljeno društvo invalidov, pa do zadnjih dni lanskega leta se je njegovo članstvo potrojilo. Danes jih je v društvu 232. Člani so pretežno invalidi I. kategorije, včlanjenih je le pet zaposlenih invalidov. Člani so stari pretežno nad petdeset let.

Na društvu so zadovoljni s številom svojega članstva. Menijo, da je k temu prispevalo redno obveščanje v našem glasilu, učinkovita pomoč pri prednostni nabavi premoga in kurilnega olja, organiziranje rekreacijskih bivanj v Strunjanu, ak-

tivnosti v mednarodnem letu invalidov in dobra notranja organiziranost društva.

Društvu je uspelo dobiti lastne pisarniške prostore v Domu starejših občanov Kozarja. To jim

Za člane izvršnega odbora Društva invalidov občine Ljubljana Vič-Rudnik so bili izvoljeni: Vladimir Gogurevič, Martin Istenič, Marjan Kroflič (predsednik), Drago Mauser, Stane Očepek, Matilda Suhadolc, Roman Oblak, Ljubica Puc, Franc Šebenik, Franc Topolšek in Irena Žirovnik.

tudi omogoča krepitev stika s člani, s krajevnimi skupnostmi, z drugimi društvi po ljubljanskih občinah in z ljubljansko ter republiško zvezo.

Ker ni mogoče vse delo opravljati z enega mesta, je stekla akcija za ustanavljanje aktivov v krajevnih skupnostih in OZD. Pri tem pričakujejo znatnejšo pomoč v obliki okoljih.

In, kaj nameravajo delati v tem mandatnem obdobju? Če nam že preje ni bilo mogoče zajeti prav vseh nalog in akcij, ki jih je izvedlo društvo, naj nam bo tudi tokrat dovoljeno predstaviti le najbolj zanimive. Naloge, ki jih je sprejelo društvo v svoj program, izhajajo tudi iz dokumentov RK SZDL in njene problemske konference.

Med drugim bo društvo v tem mandatnem obdobju evidentiralo vse invalidne osebe iz naše občine, ki se želijo prostovoljno vpisati v društvo. Na osnovi evidence o številčnosti invalidov po posameznih krajevnih skupnostih in OZD bodo pristopili k avtonomnemu organiziranju ter aktivnosti invalidov v omenjenih sredinah.

Društvo bo preko Zveze društev invalidov Ljubljane in republiške zveze stalno sodelovalo pri urejanju in utrjevanju družbenega položaja invalidov ter po svojih močeh pomagalo pri utemeljevanju posebnosti ustreznih arhitektonskih, gradbenih, prometnih ter drugih rešitev za svobodnejše gibanje invalidnih oseb.

Društvo bo vzgajalo člane za delegate v svojih bivalnih in delovnih okoljih.

Na osnovi podatkov o materialnem, socialnem in zdravstvenem stanju bo društvo pomagalo članom z najrazličnejšimi oblikami materialne, denarne in sosedske pomoči. Članom bo pomagalo tudi pri pridobivanju zaposlitve.

Poskrbebo bo za kulturno in rekreacijsko dejavnost članov in jim pomagalo pri nakupu ortopedskih pripomočkov ter adaptaciji osebnih vozil.

Vestno pa bo tudi naprej gojilo naloge in dejavnosti, ki jih je razvilo v preteklih dveh letih.

BILI
SO
MED
NAMI

Peter
Pauk

Ni ga med nami, ki smo poznali Petra, da ga ni imel rad, rad zaradi njegovega tovarištva, pozornosti in šegavosti. Sejal je svojo dobro voljo na njemu lasten - včasih že kar obojejaški način med nas. Kot da bi vedel, da to ne bo dolgo.

Verjel je v življenje kot malokdo. S silno voljo se je vpregel v vsako delo, v vsako stvar od učenja in študija na pravni fakulteti, opravljanja odgovornih dolžnosti na Republiškem sekretariatu za notranje zadeve in Mestnem komiteju Zveze komunistov Slovenije v Ljubljani, političnega in aktivističnega dela v krajevni skupnosti in naši občini, do športa, glasbe in drugih konjičkov, ki so mu ob delu pomenili veliko sprostitve. S to svojo voljo in vero v življenje je zmogel tudi smrt in živel dlje, kot smo mogli verjeti ob njegovi neozdravljivi bolezni. Umiral je dolgo in boleče, umrl tiho, v tišini prebujajočega, novega dne.

S Petrovo smrtjo smo izgubili vsi - njegovi najbližji dobrega in pozornega sina, moža, brata, mi njegovi prijatelji sodruge v dobrem in zlu, a največ je izgubila naša partija in samoupravna socialistična skupnost. Peter in njemu podobni postajajo, novi junaki socialistične revolucije, pripravljeni žrtvovati vse svoje sile in sposobnosti za najplemenitejše ideale naše samoupravne skupnosti.

Prijatelj, težko je slovo, težko gre misel, oko je vlažno...

VASJA BUTINA

V spomin Niku Barletu

Krajani Brezovice so se nedavno poslovili od zaslužnega prosvetnega in družbenopolitičnega delavca Niko Barleta.

Njegova življenjska pot se je pričela v učiteljski družini v Beli krajini. Že v mladosti se je navzel domoljubnih in svobodoljubnih idej ter si s tem začrtal življenjsko pot, ki je videla svoj in skupen cilj le v svobodni domovini in v družbi, v kateri človek spoštuje človeka.

To prepričanje ga je med vojnama večkrat uvrstilo v vrste nezaposlenih, ob okupaciji pa so ga prav zato tudi zaprli in internirali v Monigo in Gonarsu.

Prvi dan svobode, ki jo je ugledal Niko po internaciji, je bil tudi njegov prvi dan borbe v Belokranjskem odredu.

Dan slovesa je bil za krajane Brezovice tudi dan spominjanja na polnih trideset let, ki jih je tovariš Niko preživel med njimi.

Ves čas dela na šoli si ni želel le nove šole po vsebini, temveč tudi novo, svetlo in prostrano zgradbo, v kateri bi bili boljši pogoji za učenje in delovanje otrok. Niko Barle je bil pobudnik in organizator gradnje nove osnovne šole na Brezovici. Njegovo ime bo trajno zapisano v šolski kroniki.

Niko Barle pa je bil tudi aktivni družbenopolitični delavec v zvezi borcev, pri rezervnih vojaških starešinah, v socialistični zvezi, društvu upokojencev in drugod.

Ob slovesu so mu sokrajani priznali, da se je v življenju srečal z vsem, s čimer se sooča prosvetni delavec na svoji delovni poti, pa tudi s tistim, s čimer se je spopadal borec NOB, član agitpropa in družbenopolitični delavec. Vedno je bil privržen svoji domovini in samoupravni socialistični družbi. Bil je delaven človek, odgovoren in zanesljiv, neutrujen in vztrajen.

PREDLOG ZA JAVNO RAZPRAVO IZ KOZARJI

Poimenovanje ulic v KS

1. Nova ulica od gostilne ROTAR, Krožna pot, naj se poimenuje **MIKUŽEVA ULICA**.
2. Nova ulica od gostilne ROTAR na Tržaški cesti levo proti progi naj se imenuje **ARTAČEVA ULICA**.
3. Nova ulica od Tržaške desno - sedaj Kosovo Polje I, naj se poimenuje **ULICA BORCA LOVRETA**.
4. Ulica Kosovo Polje II, naj se poimenuje v **KOSOVO POLJE** brez rimske II.
5. Nova ulica od Tržaške št. 255 desno proti VVZ, naj se poimenuje **PEZDIRJEVA ULICA**.
6. Nova ulica od Tržaške št. 229 levo proti železniški progi **MIRA TURKA**.
7. Nova ulica od Tržaške št. 236 desno proti bodoči trgovini **DIVJAKOVA ULICA**.
8. Nova ulica od Tržaške št. 299 levo preko železniške proge, ob progi desno do posestva »gmajnice« do ceste v Vnanje gorice **CESTA V GMAJNICO**.
9. Nova ulica od Tržaške nasproti št. 299 pri »kapelici« **KESNERJEVA ULICA**.
10. Nova ulica od Tržaške desno (sedaj imenovana Nova Kozarška), naj se imenuje **CESTA VIL MAJA**.
11. Nova ulica od Tržaške 337 levo (od Gregorca proti progi) **ULICA FRANCA ZALOŽNIKA**.
12. Nova ulica od Tržaške št. 288 desno **ULICA ŠESTER MALOVAŠIČ**.
13. Nova ulica od Tržaške št. 361 levo proti progi **PEČENIKOVA ULICA**.
14. Nova ulica od železniške proge pravokotno na Goriško cesto preko Loga **CESTA V LEGARICO**.
15. Nova ulica od št. 14 stare Kozarške do nove Kozarške (novo imenovana Cesta VII. maja) naj se imenuje **BORCA LOJZETA**.
16. Nova ulica od št. 61 desno ceste Pot čez gmajno, naj se imenuje **NAGODETOVA ULICA**.
17. Nova ulica od št. 51 desno Pot čez gmajno ob igrišču (parku) po stari Kozarško do križišča **POT POD SMREKO**, naj se imenuje **KOZARŠKO POLJE** (do Kosanca).
18. Nova ulica od št. 20 levo DB **POTI ČEZ GMAJNO** proti borštu, naj se imenuje **CENETNOVA ULICA**.
19. Nova ulica od št. 17 proti borštu ceste Dolomitskega odreda **CESTA V BORŠT**.
20. Nova ulica od št. 220 desno od ceste Dolomitskega odreda proti Gradaščici **KELBELNOVA ULICA**.
21. Od ulice 7. maja »Cementar« do obvoznice (hiša št. 14) naj se imenuje **TRČKOVA ULICA**.
22. Od križišča stare Kozarške ceste in Podsmreške proti gasilnemu domu Kozarje (od Kosanca), naj se imenuje **ULICA BRATOV**

SETNIKAR (povezana z novo cesto Kozarško polje).

23. Od Podsmreške levo (nasproti delavnice cementnih izdelkov) **ULICA BORCEV JAPELJ**.

24. Od Tržaške št. 212 desno do obvoznice **ULICA BRATOV LAZNIK**.

25. Od Tržaške št. 347 levo (Kermavner) **POT ZA JEŽO**.

26. Za progo: Cesta ob progi naj se podaljša od Poti v gorice do Poti v Gmajnico, naj se imenuje **CESTA ZA PROGO**.

Od priključka Cesta v gorice mimo gostilne **NIKO** ob železniški progi do zadnje hiše Seliškar.

Podvozna pot naj bi od št. 4 do gozda ostala nespremenjena.

27. Od št. 276 (Pezdir) na Tržaški cesti desno do konca ulice proti gmajni, naj se imenuje **SUHADOLČEVA ULICA**.

28. Od Poti čez gmajno do poti Šmartno (Gorjanc), naj se imenuje **NASPROVA POT**.

29. Od ceste Pot čez gmajno v smeri Šmartno, naj se imenuje **ŽEJE** (slepa ulica).

Javna razprava bo potekala do 20. januarja, zbor krajanov v krajevni skupnosti Kozarje pa bo 25. januarja.

Popravek

V prejšnji, novoletni številki Naše komunne, nam je na strani 5, v članku z naslovom »Umetnost je velika luč«, tiskarski škrat grdo ponagajal.

Pod sliko Jašarija Bakija - skladatelja in zborovodje, se peti stavek pravilno glasi: Ali poslušaj gospa glasbena zgodovina, ali je registrira, da se riše na njenem obzorju nekaj svojega?

Za neljubo napako se opravičujemo.
ČGP DELO
TOZD TISK ČASOPISOV